

rente inq̄ audacia , patrięq; pistem nefarie
moliente concurrî: non modo meū honorē
rutatus sum. Verum etiā suscepta causa no
bilitatis & salutî bonorū prospexi, & vires
impotentię vel potius furoris præcidi. Nū
putas Cæsar idq; tecū altius expende, satius
fuisse me tunc præbere C. Mario homini no
uo scelus impiū anhelanti spectatorē? qui
audacior q̄ melior exitiabili cōmotus odio
in nobilitatem, quā apud populū varie cri
minādo (vt Syraculîs Dionysius Daphneū
& diuites accusans tyrānidem obtinuerat)
minime vero suis meritis cōsulatū adeptus
est. CÆS. Sylla plus nimio cōmoueris. Syl.
Ne transuersum quidē vnguē a semita veri
tatis discedo, puta ex dictum Tripode.

CÆS. Saltē astringas orationem qua pœne
obruor, neq; pōicit hoc tps isto sermone ter
ramus ociū. Syl. Immo necesse est patiēter
audias: nam & nefarios aios aduersariorū,
& me culpe ois exptū cognosces. CÆS. Dū
tamē oratiōi lasciuiosi modū adhibeas. Syl.
Ergo Marius quo etiā fauorē plebis sibi cō
ciliaret se publicū optimatiū inimicū profes
sus est: siquidē alia via nō dabatur aditus ad
honores, videlicet vt odiū, quod secū ipse
ē domo attulerat, noua causa geminaretur: